

اثرات امواج الکترو مغناطیس با فرکانس بالا (۲۷/۱۲ مگاهرتز) بر اولترااستراکچر بافت استخوانی جنین موش صحرایی

سید همایون صدراپی Ph.D.*[‡]، کاظم پریور Ph.D.*[‡]، غلامرضا کاکا M.Sc.*[‡]

محمدحسین اسدی Ph.D.*[‡]، محمود مفید M.Sc.*[‡]

* دانشگاه علوم پزشکی بقیه ا... (عج)، دانشکده پزشکی، گروه علوم تشریح

* دانشگاه تربیت معلم، دانشکده علوم پزشکی، گروه زیست شناسی

‡ آدرس مکاتبه: تهران صندوق پستی: ۶۷۷۷-۱۱۳۶۵، دانشگاه علوم پزشکی بقیه ا... (عج)، دانشکده پزشکی، گروه علوم تشریح

پست الکترونیک: Email:h.sadrai@bmsu.ac.ir

چکیده

دریافت مقاله: ۸۲/۱۲/۱۸، پذیرش مقاله: ۸۳/۷/۲۸

*** هدف:** بررسی اثرات امواج الکترومغناطیس با فرکانس ۲۷/۱۲ مگاهرتز بر اولترااستراکچر بافت استخوانی جنین رت نژاد *Sprague Dawley* با استفاده از میکروسکوپ الکترونی

*** مواد و روشها:** موشهای صحرایی باردار در زمانهای مختلف دوران حاملگی (گروه تجربی اول از روز صفر تا ششم بارداری، گروه تجربی دوم از روز هفتم تا سیزدهم بارداری و گروه تجربی سوم از روز چهاردهم تا بیستم بارداری) در میدان الکترومغناطیس با فرکانس ۲۷/۱۲ مگاهرتز با شدت ۱۰ وات بر سانتی متر مربع به مدت هفت روز متوالی و روزانه دردونوبت ۱۵ دقیقه ای و جمعا ۲۱۰ دقیقه قرار گرفتند. سه گروه شش نیز مشابه گروه تجربی در میدان الکترومغناطیس با شدت صفر قرار گرفتند و گروه کنترل اصلا در میدان امواج قرار نگرفت. برای مطالعه فراساختاری بافت استخوانی جنینها، ناحیه میدیافیز تیبایی راست تعداد ۲۱ جنین ۲۱ روزه مورد بررسی قرار گرفتند

*** یافته ها:** تابش امواج باعث افزایش دمای کولون رتھای گروههای تجربی گردید به طوری که در بدن رتھای هاپیرترمی ایجاد گردید. مطالعه فراساختاری ناحیه میدیافیز تیبایی این جنینها در گروههای تجربی، تغییرات را به صورت واکوئولیزه شدن و چروکیدگی سیتوپلاسم، دژنراسانس ارگانل های سیتوپلاسمی مانند میتوکندری و شبکه آندوپلاسمی خشن، چروکیدگی شدن هسته و افزایش هتروکروماتینی آن در استئوبلاستها و از سوی دیگر کاهش تراکم کولای استخوانی در فضای بین سلولی نشان داد که میزان این تغییرات در گروه تجربی دو به مراتب شدیدتر بود.

*** نتیجه گیری:** امواج الکترومغناطیس با فرکانس ۲۷/۱۲ مگاهرتز سبب تغییرات ساختاری در تعدادی از استئوبلاستها گشته و اثرات وقفه ای بر روند استئوژنز جنینها داشته است.

کل واژگان: امواج الکترو مغناطیس، استئوبلاست، جنین، میکروسکوپ الکترونی، مرگ سلولی

نشریه پزشکی یاخته، سال ششم، پاییز ۸۳، شماره ۲۳، صفحات ۱۳۷-۱۳۶

مقدمه

جذب جنینها و اختلال در روند رشد ونمو آنها گردند (۷). در تحقیقات Tofani در سال ۱۹۸۶ (۸) و Saito (۹) نیز که از امواج با فرکانس بالا و با شدت کم و مدت زمان طولانی تر استفاده شده و یا در گزارش Brown-woodman (۱۰) که حیوان حامله را در نزدیکی و مجاورت با میدانهای مذکور قرار داده، بدون اینکه در بدن حیوان حامله هاپیرترمی ایجاد گردد، اختلال در رشد جنینها و وقفه در روند استئوژنز مانند استخوان سازی ناقص استخوانهای جمجمه گزارش شده است. این محققین اثرات غیر گرمایی و اختصاصی امواج الکترومغناطیس، به جهت ایجاد لرزشهای الکتریکی (Electrical vibration) در بافتها (۱۱)، اختلال در متابولیسم Camp و ایجاد یک سری تغییرات متابولیسی و هورمونی در خون جنین (۱۲) را به عنوان عامل بروز اختلالات رشد و نموی جنین مطرح آزمایشگاهی و سپس انتقال جنین حاصل به رحم صورت می گیرد. لذا در این مطالعه بر آن شدیم تا سلولهای بنیادی جنینی موش کرده اند.

استفاده از امواج الکترومغناطیس در صنعت و پزشکی متداول است. مطالعات مختلف اپیدمیولوژیک و تراتولوژیک، تاثیر سوء میدانهای الکترومغناطیس بر بدن انسان و رشد ونمو جنین را نشان داده است (۱، ۲). امواج با فرکانس بالا مانند میکروویو و رادیوفرکانس علاوه بر اینکه انرژی خود را به صورت گرما آزاد می کنند، می توانند اثرات غیر گرمایی نیز بر بافتهای زنده اعمال نمایند (۳)، لذا علاوه بر عامل هاپیرترمی، اثرات غیر گرمایی امواج با فرکانس بالا نیز مطرح است. به این ترتیب که امواج الکترومغناطیس ممکن است سبب تغییرات ساختمانی برگشت پذیر یا برگشت ناپذیر در سلولها یا ارگانل های سلولی گردند (۴). خطرات ناشی از تاثیر امواج الکترومغناطیس بر جنین مانند سقط جنین، کاهش وزن جنینها و ناهنجاریهای مادرزادی نیز گزارش شده است (۵، ۶). در تحقیقاتی که بر روی رشد جنین حیوانات آزمایشگاهی پس از تابش امواج با فرکانس بالا صورت گرفته، نشان می دهد که این امواج قادرند سبب

در نظر گرفته شده و دمای کولون آنها نیز به طور روزانه اندازه گیری و ثبت گردید (۱۳).

روش برداشتن نمونه از جنینها و آماده کردن آنها

پس از کشتن موشهای باردار در روز ۲۱ بارداری و خارج کردن جنینها از شاخهای رحمی، از هر گروه به طور تصادفی تعداد سه جنین انتخاب شد. قطعه‌ای به اندازه ۵ میلی‌متر از ناحیه میدیافیز تیبيای پای راست آنها را با برشهای عرضی قطع کرده و در محلول گلو تارآلدئید ۲/۵ درصد و پارافرمالدهید ۲ درصد در بافر فسفات ۰/۱ مولار با pH=۷/۳ فیکس شد، سپس نمونه‌ها را توسط بافر فسفات سه بار شستشو داده و در مرحله بعد در محلول ۱ درصد تتراکسید اسمیوم محلول در بافر فسفات ۰/۱ مولار با pH=۷/۳ به مدت یک ساعت قرار داده و با درجات افزایشی اتانول تدریجاً از نمونه‌ها آب گیری کرده، بعد از آغشتگی و قالب گیری با رزین اپون ۸۱۲، با استفاده از دستگاه اولترامیکروتوم مدل LKB مقاطع نازک به صورت برشهای یک میکرونی تهیه و بعد از رنگ آمیزی با تولوئیدین بلو با میکروسکوپ نوری مطالعه شد و از نواحی مختلف ناحیه میدیافیز تیبيای برشهایی به ضخامت ۷۵ نانگستروم تهیه و بر روی گرید قرار داده و با محلول اورانیل استات و سیرتات سرب رنگ آمیزی نموده و بعد از آن توسط میکروسکوپ الکترونی انتقالی Zeiss مدل ۶۰ کیلو وات نمونه‌ها از نظر ساختار سلولی مورد مطالعه قرار گرفتند.

از نواحی مختلف ناحیه میدیافیز استخوان تیبيای جنینها، بیش از ۷۰ میکروگراف تهیه شد و مطالعه بر روی آنها صورت گرفت.

یافته‌ها

(۱) افزایش دمای کولون رت باردار: تابش امواج باعث افزایش دمای کولون رتهای گروههای تجربی گردید (۱۳)، که گاهی این افزایش دما به میزان ۴۱/۵ درجه سانتی گراد بوده است. در گروههای Sham و کنترل افزایش دمای کولون مشاهده نگردید.

(۲) مطالعه فراساختمانی استخوان تیبيای جنینها: نتایج به دست آمده از مطالعه و بررسی نواحی میدیافیز تیبيای جنینهای ۲۱ روزه در گروههای مختلف شرح زیر بوده است:

گروه کنترل

در این گروه استئوبلاستها ساختار سلولهای سازنده پروتئین و سایر اجزا مورد نیاز ماتریکس خارج سلولی را داشته، به این ترتیب که ارگانولهای سیتوپلاسمی نظیر شبکه آندوپلاسمی خشن (Rough Endoplasmic Reticulum, RER) مشخص دیده می‌شود، بخش یوکروماتینی هسته بیشتر و بخش هتروکروماتین آن کمتر میباشد در ماتریکس خارج سلولی، تراکولاهای استخوانی به راحتی دیده می‌شوند (شکل ۱).

تحقیقات قبلی ما اثرات تراوتونیک امواج الکترومغناطیس دیاترمی بر روند رشد و نمو جنینهای موش صحرایی (۱۳) و نیز اثرات وقفه ای بر بافت استخوانی آنها را نشان داد، به این ترتیب که میزان جذب جنینها و ناهنجاریهای جنینی افزایش و روند استئوژنز آنها کاهش یافته و کاهش معنی دار حجم کل استخوان تیبيای در جنینهای گروههای تجربی به ویژه گروهی که امواج را در روزهای ۷ تا ۱۳ بارداری دریافت کرده، مشاهده گردید (۱۴).

اختلال در رشد سیستم استخوانی و افزایش واریاسیونهای اسکلتی متعاقب تابش امواج با فرکانس بالا توسط محققین دیگر نیز گزارش شده است (۱۵).

در نتایج مطالعات برخی از محققین، استخوانسازی ناقص جمجمه (۱۶) تاخیر در استخوانی شدن استرونوم (۱۷) گزارش شده است. علیرغم مطالعات نسبتاً قابل توجهی که با استفاده از میکروسکوپ نوری بر روی بافتهای زنده و بافت استخوانی جنینهای حیوانات آزمایشگاهی پس از تابش امواج بافرکانس بالا در محیطهای *in vivo* و *in vitro* انجام شده است (۱۸-۱)، ولی تحقیقات چندانی در سطح میکروسکوپ الکترونی بر روی جنینهایی که مادرانشان امواج با فرکانس بالا دریافت کرده اند، در دست نیست. لذا هدف از این تحقیق مطالعه فراساختاری بافت استخوانی و استئوبلاستهای جنینهای موش صحرایی متعاقب تابش امواج با فرکانس ۲۷/۱۲ مگاهرتز است.

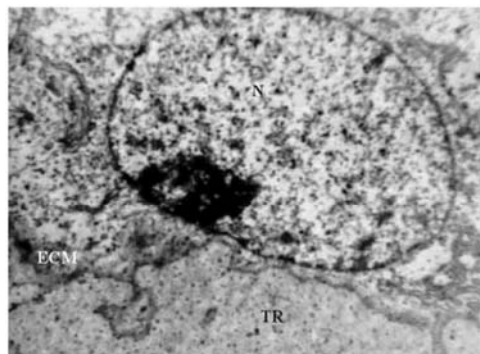
مواد و روشها

انتخاب حیوان و تابش امواج

در این مطالعه تعداد ۲۱ موش صحرایی رت ماده بالغ نژاد *Sprague Dawley* با وزن 40 ± 230 گرم مورد استفاده قرار گرفتند. حیوانات در شرایط فیزیولوژیک آب و غذا، نور و دما و رطوبت قرار داده شدند، تعداد سه یا چهار موش ماده را با یک عدد موش نر در طول شب در یک قفس قرار داده، با بررسی واژینال اسمیر و وجود اسپرم در آن، روز صفر بارداری تعیین گردید. سپس موشهای باردار به سه گروه تجربی، سه گروه sham و یک گروه کنترل تقسیم شدند. به این ترتیب که گروه تجربی اول از روز صفر تا ششم بارداری، گروه تجربی دوم از روز هفتم تا سیزدهم بارداری و گروه تجربی سوم از روز چهاردهم تا بیستم بارداری در معرض تابش امواج، با استفاده از دستگاه دیاترمی مدل ۴۱۹ Curapuls شرکت ENRUF هلند در میدان الکترومغناطیس با فرکانس ۲۷/۱۲ مگاهرتز با شدت ۱۰ وات بر سانتی متر مربع، به طور موضعی در ناحیه شکم و لگن، به مدت هفت روز متوالی و روزانه در دو نوبت ۱۵ دقیقه ای، جمعا ۲۱۰ دقیقه قرار گرفتند. هر یک از موشها درسه گروه Sham نیز به مدت ۲۱۰ دقیقه مشابه گروه تجربی در میدان خاموش یعنی با شدت جریان صفر قرار گرفتند، دمای کولون حیوانات در گروههای تجربی و Sham در هر روز و در پایان آزمایشات اندازه گیری و ثبت شدند. گروه کنترل در قفسهای خود و بدون قرار گرفتن در میدان

گروههای Sham

بررسی میکروگرافهای بافت استخوانی ناحیه میدیافیز تیبیا در جنینهای ۲۱ روزه مربوط به سه گروه sham نشان داد که ساختار بافت استخوانی و سلولی در هر سه گروه شباهت فراوانی به یکدیگر و نیز گروه کنترل داشته، لذا استئوبلاستها و ماتریکس خارج سلولی نیز در این سه گروه، مشابه گروه کنترل بودند.

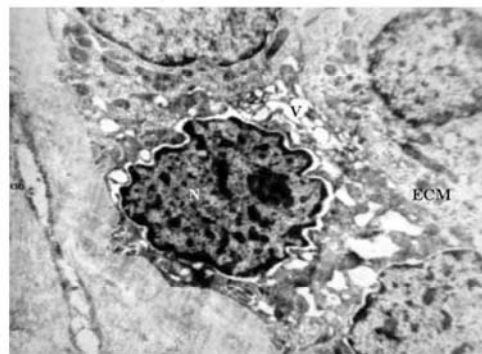

شکل ۱: میکروگراف ناحیه استئوژنیک قسمت میدیافیز استخوان تیبیای جنین ۲۱ روزه را در گروه کنترل نشان می دهد. سلول استئوبلاست دارای سیتوپلاسم حاوی شبکه آندوپلاسمی خشن (RER) مشخص بوده و در ماتریکس خارج سلولی (ECM)، تراپیکولای (TR) توسعه یافته استخوانی دیده می شوند (بزرگنمایی × ۳۴۰۰).

گروههای تجربی

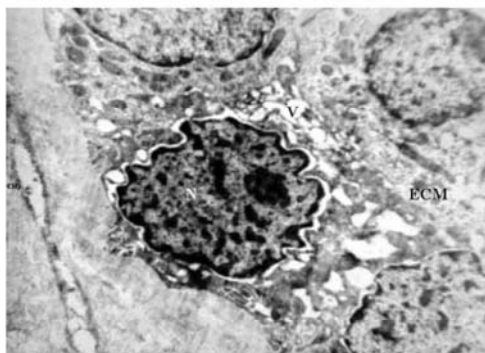
نتایج به تفکیک گروههای مختلف به شرح زیر است:

گروه تجربی اول: بررسی مقاطع بسیار نازک ناحیه میدیافیز استخوان تیبیای جنینهای ۲۱ روزه نشان داد استئوبلاستها دارای هسته پیکنوتیک و سیتوپلاسم واکونولیزه بوده و تراپیکولای استخوانی مشخص در بستر خارج سلولی آنها مشاهده نگردید (شکل ۲).

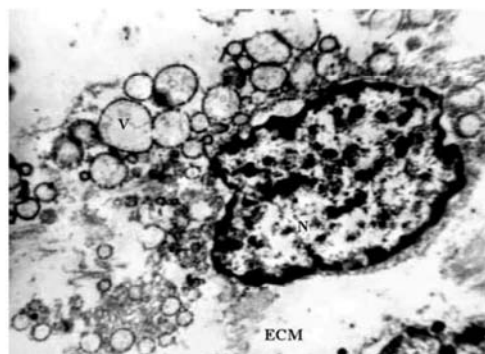
شکل ۲: میکروگراف یک سلول استئوبلاست متعلق به گروه تجربی یک را نشان می دهد. سلول دارای هسته پیکنوتیک (N) سیتوپلاسم واکونولیزه و ارگانلها از بین رفته و فاقد تراپیکولای استخوانی در ماتریکس خارج سلولی (ECM) می باشد (بزرگنمایی × ۳۴۰۰).

گروه تجربی دو: بررسی میکروگرافهای ناحیه میدیافیز استخوان تیبیای جنینهای ۲۱ روزه در این گروه نشان داد که قطعات هسته با اشکال نامنظم حاوی کروماتین متراکم به همراه زوائد سیتوپلاسمی نازک دیده می شوند. سیتوپلاسم تعدادی از استئوبلاستها به شدت واکونولیزه شده، ارگانولهای سیتوپلاسمی نظیر شبکه آندوپلاسمی خشن به میزان بسیار اندک و سایر اجزاء سیتوپلاسمی دژنره شده اند. مورفولوژی تعدادی از استئوبلاستها نشان می دهد که آنها در مراحل پایانی روند آپوپتوزیس هستند، به این ترتیب که هسته پیکنوتیک و هتروکروماتیک می باشد (شکل ۳).

شکل ۳: میکروگراف از یک استئوبلاست را در گروه تجربی دو نشان میدهد که متحمل پدیده مرگ سلولی (آپوپتوزیس) شده، سلول دارای قطعاتی از کروماتین (C) متراکم همراه با سیتوپلاسم واکونولیزه شده چریکیده یا زوائد نامنظم سیتوپلاسمی در سطح سلول میباشد. تراپیکولای استخوانی نیز در بستر خارج سلولی (ECM) فاقد تراپیکولای استخوانی است (بزرگنمایی × ۳۴۰۰).

گروه تجربی سوم: هسته تعدادی از استئوبلاستها در حال تلاشی، هسته متراکم و ارگانولهای سیتوپلاسمی نیز از بین رفته و واکونولیزاسیون سیتوپلاسمی نیز در آنها مشاهده گردید (شکل ۴).

شکل ۴: میکروگراف یک سلول استئوبلاست متعلق به گروه تجربی سه را نشان میدهد. هسته متراکم (N)، سیتوپلاسم آن واکونولیزه شده (V) و ارگانلهای سلولی ناپدید گشته اند. فاقد تراپیکولای استخوانی در ماتریکس خارج سلولی (ECM) می باشد (بزرگنمایی × ۳۴۰۰).

بحث

سنتز پروتئينهاى طبيعى مى‌گردند (۱۵). عده اى از محققين هم معتقدند كه امواج با فرکانس بالا با ايجاد هايپر ترمى سبب دناتورده شدن پروتئينها شده، تقسيم ميتوز مهار گشته و مرگ سلولى ايجاد مى‌گردند (۲۶). نتايج تحقيق ما هم نشان داد كه استئوبلاستها پس از مواجهه با امواج سير قهقرائى طى کرده، دچار واكوتوليزاسيون سيتوپلاسمى و قطعه قطعه شدن هسته كه از علائم مرگ سلولى است مى‌شوند و به دنبال آن رشد استخوان و روند استئوژنز مختل مى‌گردد.

يكى ديگر از تئوريه‌هاى مطرح در مورد اثرات امواج بافرکانس بالا مانند ميكروويو و راديو فرکانس اين است كه اين امواج اثرات غير گرمائى نيز در بافتهاى زنده دارند (۳)، در تحقيقات Tofani (۸) و Saito (۹) نيز كه از امواج با فرکانس بالا و شدت كم در مدت زمان طولانى تر استفاده شده و يا در گزارش Brown-woodman در سال ۱۹۸۹ (۱۰) كه حيوان حامله را در نزدیکی و مجاورت با ميدانهاى مذکور قرار داده، بدون اينكه در بدن حيوان حامله هايپر ترمى ايجاد گردد، اختلال در رشد جنينها و وقفه در روند استئوژنز مانند استخوان سازى ناقص استخوانهاى جمجمه گزارش شده است. اين محققين اثرات غير گرمائى و اختصاصى امواج الكترومغناطيس، به جهت ايجاد لرزه‌هاى الكترىكى (Electrical vibration) در بافتها (۱۱)، اختلال در متابوليسم CAMP و ايجاد يك سري تغييرات متابولىكى و هورمونى در خون جنين (۱۲) را به عنوان عامل بروز اختلالات رشد و نمو جنين مطرح کرده‌اند.

به اين ترتيب امواج الكترومغناطيس سبب تغييرات ساختمانى برگشت پذير يا برگشت ناپذير در سلولها يا ارگانولهاى سلولى گردند. اين تغييرات شامل تغيير در ساختمان و تركيب گليكوکالكس، مكانهاى اتصالات سلولى با آنزيمها و عناصر سايتواسكلتون مى‌باشد. ميتوكوندري، شبكه آندوپلاسمى، كمپلكس گلژى و سيستم ليزوزومى مستقيماً توسط امواج مورد تهاجم قرار مى‌گيرند. اثرات امواج بر روى ساختار ژنى و هسته سلول به صورت تغيير در تعداد مناطق ارگانيزه كننده نوكلولار و ميكرونوكلنار مى‌باشد (۴).

در يك جمع‌بندي مى‌توان گفت كه امواج الكترومغناطيس از طرفى با ايجاد هايپر ترمى در بدن و متعاقب آن دناتورده كردن پروتئينها و ايجاد مرگ سلولى و از سوى ديگر با القاء اثرات غير گرمائى خود احتمالاً "توانسته اند در متابوليسم CAMP اختلال وارد کرده، تغييرات متابولىكى و هورمونى در خون جنين ايجاد نموده، مقدار و فعاليت الكالين فسفاتاز و نيز ميزان استئوكلسين و كلسيم و رسوب مواد معدنى را کاهش داده يا متوقف نمايند (۸).

مى‌توان نتيجه گرفت كه امواج الكترومغناطيس با فرکانس ۲۷/۱۲ مگاهرتز سبب تغييرات ساختارى در تعدادى از استئوبلاستها گشته و اثرات وقفه اى بر روند استئوژنز جنينها داشته است. براى شناخت بيشتر مكانيسمهاى مؤثر بر روند استئوژنز و تأثير امواج با فرکانس بالا بر حيوانات تحقيقات گسترده تر و بيشترى در سطح سلولى و ملكولى را نياز مى‌باشد.

نتايج اين تحقيق نشان داد كه تغييرات ساختارى در تعدادى از استئوبلاستها پس از تابش امواج به صورت واكوتوليزه شدن و تجزيه سيتوپلاسم و تراكم كروماتين هسته و قطعه قطعه شدن آن (علامت آپوپتوزيس)، کاهش ميزان تراكولاى استخوانى در فضاى بين سلولى در گروههاى تجربى به ويژه گروه تجربى دوم ايجاد گرديد. اينكه چرا در گروه تجربى دو اين تغييرات بيشتر مشاهده گرديد را مى‌توان چنين بيان نمود كه اساساً تراوتوژنها در مرحله اوليه امبريوژنيزيس (قبل از مرحله ارگانوژنيزيس) سبب اختلال در تنظيم، تكثير، تمايز و مهاجرت سلولى مى‌شوند، آسيب به اين سلولها ممكن است سبب مرگ رويان در مرحله امبريوژنز گردد. در حالى كه صدمه به اين سلولها در مرحله ارگانوژنز كه لايه هاى جنينى شكل مى‌گيرند، باعث بروز اختلالات مادرزادى در جنينها مى‌گردد (۱۸). بنا بر اين نتايج قبلى (۱۱، ۱۲) و فعلى ما نيز با یافته هاى اين محققين (۸، ۱۶، ۱۸) كه دوره ارگانوژنز را به عنوان حساس‌ترين دوره به عوامل تراوتوژن معرفى کرده‌اند، موافقت دارد.

يكى از مكانيسمهاى مطرح جهت توجيه علت ايجاد تغييرات سلولى و بروز نقائص مادرزادى در جنينها افزايش دماى بدن مادر (هايپر ترمى) است كه به عنوان عامل بالقوه تراوتوژن در حيوان (۱۹) و انسان (۲۰) مطرح گرديده است. جذب جنينها و پيدائش مالفورماسيونهاى جنينى و اختلال در روند رشد و نمو سيستم استخوانى آنها نيز مى‌تواند ناشى از افزايش بيش از حد دماى بدن مادر باشد. در مطالعات ما امواج با فرکانس ۲۷/۱۲ مگاهرتز توانسته‌اند در بدن موش باردار هايپر ترمى ايجاد نمايند، اين عامل (هايپر ترمى) مى‌تواند به صورت يك شوک حرارتى بر روى جنينها عمل کرده و سبب جذب جنينها (۱۳) و نيز اختلال در روند رشد و نمو آنها و وقفه در روند استئوژنز گردد (۱۴). اين حقيقت وجود دارد كه ميزان پاسخگويى بافتها و سلولهاى جنين به هايپر ترمى، بستگى به نوع و شدت امواج، مرحله رشد جنين، ميزان و طول مدت افزايش دماى بدن مادر دارد (۲۱، ۲۲). از سوى ديگر افزايش ميزان مرگ سلولى مانند آپوپتوزيس در جنينها مى‌تواند ناشى از هايپر ترمى باشد زيرا هايپر ترمى اخيرا به عنوان عامل فعال كننده پديده آپوپتوزيس در بافتهاى جنينى مطرح است (۲۳). شكست DNA و بروز پديده آپوپتوزيس را پس از ۲/۵ ساعت بعد از ايجاد هايپر ترمى مشاهده کرده‌اند (۲۴).

در توجيه ديگرى مكانيسم ايجاد تغييرات سلولى و بروز نقائص مادرزادى ناشى از شوک حرارتى در حيوانات را ناشى از تغييرات توکسيك در متابوليسم مادري پرشمرده‌اند (۲۲). گرچه تعدادى از محققين معتقدند كه پاسخهاى ايمنى بدن مادر به عوامل تراوتوژن (نظير امواج الكترومغناطيس) از اثرات سوء آنها بر روى جنينها تا حدى مى‌كاهد (۲۵). ضمن اينكه Kimmel و همكارانش چنين نتيجه گرفتند كه هايپر ترمى مى‌تواند در سنتز پروتئينها اختلال وارد نمايد. اين محققين معتقدند كه پس از تابش امواج با فرکانس بالا پروتئينهاى به نام Stress proteins آزاد مى‌گردد كه سبب اختلال در

تقدیر و تشکر

Nishida به سبب بررسی و مطالعه و اظهار نظرهای علمی ایشان در مورد الکترون میکروگرافها تقدیر و تشکر می‌گردد.

بدین وسیله از معاونت محترم پژوهش دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله (عج) به سبب تصویب این طرح و پشتیبانی مالی آن تشکر نموده و از آقایان دکتر Hernandes F. Carvalho و دکتر Keiichiro

References

1. Coleman M, Beral V: A review of epidemiological studies of the health effects of living near or working with electricity generation and transmission equipment. *Int J Epidemiol* 1988; Mar; 17(1): 1-13
2. Shaw GM, Croen LA: Human adverse reproductive outcomes and electromagnetic field exposures: review of epidemiologic studies. *Environ Health Perspect.* 1993; Dec;101 Suppl 4:107-119
3. NIEHS Working Group Report In: Portier, CJ, Wolfe MS: Assessment of Health Effects from Exposure to power-line frequency Electric and Magnetic Fields, NIH. 1998; 1-523
4. Somosy Z: Radiation response of cell organelles *Micron* 2000; 31:165-181
5. Windham GC, Fenster L, Swan SH, Neutra RR: Use of video display terminals during pregnancy and the risk of spontaneous abortion, low birthweight, or intrauterine growth retardation. *Am J Ind Med.* 1990; 18(6): 675-688
6. Tikkanen J, Heinonen OP, Rantala K: Cardiovascular malformations and maternal exposure to video display terminals during pregnancy. *Eur J Epidemiol.* 1990; 6(1): 61-66
7. Lary, JM, Conover DL, Foely ED, Hanser PL: Teratogenic effects of 27/12 MHz radiofrequency radiation in rats. *Teratol*; 1982; 26(3): 299-309
8. Tofani S, Ossola GAP, Ferrini S, Bussi R: Effects of continuous low-level exposure to radiofrequency radiation on intrauterine development in rats. *Health Physics.* 1986; 51(4): 489-499
9. Saito K, Suzuki K: Lethal and teratogenic effects of long-term low intensity radiofrequency radiation at 428 MHz on develophng chick embryo. *Teratology* 1991; 43: 609-614
10. Brown-Woodman POC, Haley JA, Webster WS: Teratogenic effects of exposure to radiofrequency radiation (27/12 MHz) from a short-wave diathermy unit. *Indust Health* 1989; 26: 1-10
11. Frohlich H: Long-rang coherence and energy storage in biological system. *Int J Quantum Chem* 1968; 2: 641-649
12. Norton LA: Epiphyseal cartilage cAMP changes produced by electrical and mechanical perturbations. *Clin Orth* 1977; 124: 59-66
13. سید همایون صدرایی، کاظم پریور، حسین بهادران. بررسی اثرات تراژونیک امواج دیاترمی بر رشد و نمو جنین موش بزرگ آزمایشگاهی. *مجله پزشکی کوثر* پائیز ۱۳۷۹، شماره ۵(۳)، ۱۷۳-۱۶۷
14. سید همایون صدرایی، حسین دشت نورد، غلامرضا کاکا و همکاران. مطالعه مورفومتری بافت استخوانی جنین رت متعاقب تابش امواج با فرکانس ۱۲/۲۷ مگاهرتز، *مجله حکیم، تابستان ۱۳۸۲*، ۶(۲)، ۸۷-۹۳
15. Kimmel CA, Cuff JM, Kimmel GL, Heredia DJ, Tudor N, Silverman PM, Chen J: Skeletal development following heat exposure in the rat. *Teratology* 1993; 47: 229-242
16. Chernovetz ME, Justesen and Oke AF: A teratological study of the rat microwave and infrared radiations compared. *Radio. Sci.* 1977;12: 191-197
17. Berman E, Hershel BC: Decreased body weight in fetal rats after irradiation with 2450 MHz (CW) microwaves. *Health Phys.*1984; 46: 537
18. Holladay SD, Sharva LV, Punareewattana K: Maternal immune stimulation in mice decreases fetal malformations caused by teratogens. *Int. Immunopharmacology.* 2002; 2: 325-332
19. Edwards MJ: Hyperthermia as a teratogen: a review of experimental studies and their clinical significance. *Teratogen Carcinogen Mutagen* 1986; 6: 563-582
20. Shepard TH: Catalog of teratogenic agents. The Johns Hopkins University Press. 1992
21. Edwards MJ, Shiota K, Smith MSR, Walsh DA: Hyperthermia and birth defects. *Rep Toxicol.* 1995; 9: 411-425
22. Walsh D, Li Z, Nagata K: Heat shock and the role of the HSPs during neural palate induction in early mammalian CNS and brain development. *CMLS* 53, 1997; 198-211
23. Knudsen TV: Cell death. In: Kavlock, RJ, Daston, GP. (Eds.), *Drug Toxicity in Embryonic Develop* Springer-Verlag, Berlin-Heidelberg. 1997; 211-244
24. Mirkes PE, Cornel LM, Park HW, Cunningham ML: Induction of thermotolerance in early postimplantation rat embryos is associated with increased resistance to

embryos is associated with increased resistance to hyperthermia-induced apoptosis. *Teratol* 1997; 56, 210–219

25. Yitzhakie D, Torchinsky A, Savion S, Toder V: Maternal immunopotential affects the teratogenic

response to hyperthermia *Journal of Reproductive Immunol* 1999; 45: 49–66

26. Ham AW, Cormack DH: Bone and bones. In: *Histology*. 8th ed. Philadelphia: JB Lippincott: 1979; 377-462

